

Op een eiland, maar verbonden met de wereld: het Spel- en Opvoedpunt. Onderdeel van de kinderopvangorganisatie Vlietkinderen.

Op bezoek bij Ellen Bakker (manager pedagogiek) en Annet Rombout (pedagoog) van het Spel- en opvoedpunt in Leidschendam-Voorburg.
Een oase in een flatwijk van Leidschendam: groene weiden rondom een grote vijver. Drijvend als een waterlelie op de vijver staat een bijna doorzichtig gebouw uit 2006, met een school, consultatiebureau, kinderdagverblijf, peuterspeelzaal, bso, sporthal èn...

het Spel- en opvoedpunt van Vlietkinderen.

Als je binnenkomt sta je voor een 25 meter brede houten trap. Ik daal af en sta in de hal op een knaloranje vloer. Dan zie ik een bordje op de trap: SPEL- en OPVOEDPUNT. Plotseling beweegt het bordje omhoog en gaat de trap open: daar zijn de medewerkers om mij te verwelkomen! Deze drempelloze toegang vanuit de centrale hal staat model voor hun aanpak: ze weten vanuit het spel- en opvoedpunt met iedereen contact te maken.

Wat is dit voor een bijzondere constructie?

‘Vlietkinderen heeft een traditie van samenwerking met basisscholen en instellingen voor jeugdhulpverlening. Dat hangt samen met onze visie: ieder kind is welkom, ook voor kwetsbare kinderen spannen wij ons in om passende opvang te bieden.’ In 2010 vroeg de gemeente Leidschendam-Voorburg ons om mee te denken over een laagdrempelige voorziening voor kinderen en hun ouders. Er was toen nog niks, we hebben alles zelf opgebouwd.

Hoe hebben jullie dat gedaan?

‘We zijn begonnen met de speel-o-theek waar kinderen met hun ouders speelgoed kunnen lenen. Al gauw kwamen daar de spelmiddagen bij, een gratis inloop voor kinderen en ouders. Er kwam ook een ‘Spel aan huis’ project waarbij iemand het gezin thuis opzoekt met speelgoed. Nu organiseren we bijvoorbeeld beweegactiviteiten voor kinderen en ouders, hier komen veel vaders met hun kind.’

Hoe lukt het jullie om ouders binnen te krijgen?

‘Op allerlei manieren. We gaan de wijken in met een busje, naar de bibliotheek, naar sportclubs, buurtfestivals, markten, noem het maar op. En via onze netwerken met scholen, jeugdhulpverlening en de Gemeente. We zitten hier naast het Consultatiebureau en de basisschool. Ouders die hun kind van de peuterspeelzaal ophalen, staan in de hal te wachten tot de basisschool uitgaat. Wij doen dan de trap omhoog en nodigen ze uit om even binnen te lopen.’

Zitten de doelgroepen die de Gemeente wil bereiken daar ook bij?

‘Zeker. In het begin kwamen er veel Arabisch sprekende moeders, ook omdat hier een Arabisch sprekende pedagogisch medewerker werkt. Maar ook expats uit Westerse landen, Zuid-Amerikanen, Indiërs, Chinezen, Oost-Europeanen en autochtone Nederlanders. Op dit moment hebben we een aantal kinderen van statushouders, afkomstig uit Syrië en Eritrea die hier op de basisschool zitten.’

de hele wereld over de vloer

Geweldig, jullie krijgen de hele wereld over de vloer. En dan?

‘Allereerst gaat het erom dat we aanwezig zijn voor de kinderen en ouders. We halen wat speelgoed uit de kast en maken contact.’

Gebruiken jullie daar het Pedagogisch Curriculum bij?

‘In het stuk van Peter Prinzie (Hoofdstuk 4.1) zie ik onze werkwijze helder verwoord: steunen, sturen en stimuleren. Eerst ga ik op zoek naar afstemming: wie is dit kind, wie is deze ouder en wat zijn hun vragen? Daarbij moet ik mijn eigen referentiekader even loslaten en me openstellen voor de ander. Pas als je de ander begrijpt, kun je de helpende hand bieden. Soms letterlijk door met de ouder mee te lopen naar de peuterspeelzaal. Vervolgens stimuleer ik ouders om na te denken over opvoeding: “Wat vind jij belangrijk voor je kind? Zijn er dingen die je anders zou willen doen?”

Vaak zitten we met een groepje ouders om de tafel en doen we een gezamenlijke activiteit. Zo raak je gemakkelijker aan de praat en leren ze van elkaars ervaringen.’

Praat je hier anders met ouders dan in de kindercentra?

‘De visie op samenwerking met ouders is hetzelfde, maar in een kindercentrum trek je langere tijd met ouders op. Hier komen ouders soms maar één of twee keer, soms wat vaker. Een kindercentrum is een sociale gemeenschap; hier kunnen ouders binnenlopen zonder dat andere ouders dat opmerken, sommige ouders vinden dat juist prettig.’

Wat is jullie ideaal voor de toekomst van het spel- en opvoedpunt?

‘Meer samenwerking met alle instellingen rond het jonge kind. We willen elkaar versterken bij het ondersteunen van kinderen en ouders en durven inspelen op alles wat er leeft.’

Dit is deel 4 in een serie over het Pedagogisch Curriculum: Ruben Fukkink (red.), *Pedagogisch curriculum voor het jonge kind in de kinderopvang*. Houten, Bohn Stafleu van Loghum, 2017.